

ĐỪNG TƯỞNG

Thi sĩ Bùi Giáng

Đừng tưởng cứ núi là cao

Cứ sông là chảy cứ ao là tù

Đừng tưởng cứ dưới là ngu

Cứ cao là sáng cứ tu là hiên.

Đừng tưởng cứ đẹp là tiên

Cứ nhiều là được cứ tiển là xong

Đừng tưởng không nói là câm

Không nghe là điếc không trông là mù

Đừng tưởng cứ trọc là sư...

Cứ vâng là chịu cứ ừ là ngoan

Đừng tư^đng có c^ảa đã sang...

Cứ im lặng tư^đng là vàng nguyên cây

Đừng tư^đng cứ u^{ng} là say...

Cứ chân là bước cứ tay là sờ

Đừng tư^đng cứ đợi là chờ...

Cứ âm là nhạc cứ thơ là v^{ân}

Đừng tư^đng cứ mới là tân...

Cứ hứa là ch^{ắc} cứ ân là tình

Đừng tư^đng cứ th^{ấp} là khinh...

Cứ chùa là tĩnh cứ đình là to

Đừng tư^đng cứ quy^{ết} là nên...

Cứ mạnh là th^{ắng} cứ m^{ềm} là thua

Đừng tư^đng cứ lớn là khôn....

Cứ bé là d^{ại}, cứ hôn... là ch^{àng}

Đừng tư^đng giàu h^{ết} cô đơn...

Cao sang h^{ết} ^{ấm}, tham gian h^{ết} nghèo

Đừng tư^đng cứ gió là mưa...

Bao nhiêu khô khát trong trưa n^{óng} hè

Đừng tư^đng cứ hạ là ve...

Sân trường v^{àng} quá ai khe khẽ bu^{ồn}...

Đừng tư^đng thu lá sẽ tuôn...

Bao nhiêu khao khát con đường tình yêu.

Đừng tư tưởng cứ thích là yêu...

Nhiều khi nhảm tư tưởng bao điếu chảnh hay

Đừng tư tưởng vua là anh minh...

Nhiều thằng khốn nạn, dân tình lắm than.

Đừng tư tưởng đòi mãi êm đềm...

Nhiều khi dậy sóng, khó kìm bấn thân.

Đừng tư tưởng cười nói ân cần...

Nhiều khi hiềm độc, dẫm người tan xương.

Đừng tư tưởng trong lữ có đường...

Nói lời ngon ngọt mười phương chót người

Đừng tư tưởng cứ chọc là cười...

Nhiều khi nói móc biết cười làm sao

Đừng tư tưởng khó nhọc gian lao...

Vượt qua thề thách tự hào lắm thay

Đừng tư tưởng cứ giãi là hay...

Nhiều khi thất bại đừng cay muôn phần.

Đừng tư tưởng nằng gió êm đềm...

Là đời tươi sáng hóa ra đường cùng

Đừng tư tưởng góp sức là chung...

Chẳng là lợi dụng lòng tin của người

Đừng tư tưởng cứ tiến là lên...

Cứ lui là xuống, cứ yên là nằm

Đừng tư tưởng rằng sẽ có trăng...

Trời giăng mây xám mà lên đờnh đờu

Đừng tư tưởng cứ khóc là sầu...

Nhiều khi nhẽ lệ mà vui trong lòng

Đừng tư tưởng cứ nghèo là hèn...

Cứ sang là trọng, cứ tiển là xong.

Đừng tư tưởng quan chức là rờng

Đừng tư tưởng dân chúng là không biết gì.

□□□

Đời người lúc thịnh, lúc suy

Lúc khẻ, lúc yểu, lúc đi, lúc dừng.

Bên nhau chua ngọt đã từng

Gừng cay, muối mặn, xin đừng quên nhau.

□ đời nhân nghĩa làm đờu

Thầy chung sau trước, tình sâu, nghĩa bền.

Ai ơi nhớ lấy đừng quên...!

BÙI GIÁNG